

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: KONREO, v. o. s., IČO 04706498
sídlem Dobrovského 1310/64, 612 00 Brno
insolvenční správce společnosti FAU s. r. o., IČO 49610431
sídlem Pekařská 1639/79a, 747 05 Opava
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2017, č. j. 32899/17/5100-41454-708892

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 5. 1. 2015 vydal Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (dále též „správce daně“) platební výměr, jímž společnosti VERAMI International Company s. r. o. vyměřil daň z přidané hodnoty (dále též „DPH“) za zdaňovací období září 2013. Téhož dne zároveň správce daně dodatečným platebním výměrem témuž daňovému subjektu doměřil DPH za zdaňovací období říjen 2013. Následně správce daně dne 2. 2. 2015 vydal čtyři dodatečné platební výměry, jimiž uvedenému daňovému subjektu doměřil DPH též za zdaňovací období květen, červen, červenec a srpen 2013. Takto stanovené daňové povinnosti dotčený daňový subjekt neuhradil. Dne 25. 11. 2014 s ním bylo zahájeno insolvenční řízení a dne 27. 2. 2015 byl zjištěn jeho úpadek a prohlášen konkurs na jeho majetek.
2. Správce daně posléze ve dnech 22. 4. a 7. 8. 2015 vydal šest rozhodnutí, jimiž vyzval společnost FAU s. r. o. (dále též „žalobce“) jako ručitele k úhradě vzniklého nedoplatku na DPH v celkové výši 200 374 719,53 Kč. Odvolání žalobce proti těmto výzvám zamítl žalovaný šesti rozhodnutími vydanými ve dnech 22. 9. a 13. 10. 2016. Žaloba podaná žalobcem proti těmto rozhodnutím byla zdejším soudem vedena pod sp.zn. 29 Af 102/2016.
3. V mezidobí, tedy po vydání ručitelských výzev, ale ještě před nabytím jejich právní moci, žalobce dne 27. 5. 2016 požádal správce daně o posečkání úhrady daně formou povolení splátek. Správce daně však rozhodnutím ze dne 25. 10. 2016, č. j. 3924701/16/3019-50522-706483, tuto žádost zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil odvoláním, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 26. 7. 2017, č. j. 32899/17/5100-41454-708892. Proti tomuto rozhodnutí směřuje nyní projednávaná žaloba.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí správce daně o zamítnutí žádosti o povolení posečkání je nezákonné. Správce daně nesprávně zjistil skutkový stav. Věc též nesprávně posoudil po právní stránce, dospěl-li k závěru, že na straně žalobce nejsou dány podmínky pro vyhovění žádosti. V době od podání žádosti do doby nezákonného zásahu realizovaného vůči žalobci dne 23. 9. 2016 ze strany orgánů celní a finanční správy, splňoval podmínky pro vyhovění žádosti a tuto skutečnost též řádně osvědčil. Po dni 23. 9. 2016 však již žalobce podmínky pro vyhovění žádosti o posečkání nesplňoval. To ovšem pouze z důvodu nezákonného zásahu realizovaného orgány celní a finanční správy. Těmito orgány byly Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (jako správce daně společnosti VERAMI International Company s. r. o., úřad, který vydal ručitelské výzvy a rozhodoval o povolení posečkání daně), Odvolací finanční ředitelství (jako odvolací orgán proti rozhodnutím finančních úřadů), Specializovaný finanční úřad (jako správce daně příslušný ke správě žalobcovy daňové povinnosti na DPH), a Celní úřad pro Moravskoslezský kraj (jako správní orgán vykonávající dohled nad žalobcem coby provozovatelem daňového skladu, a zároveň jako správce daně příslušný ke správě žalobcovy daňové povinnosti na spotřebních daních).
5. Žalobce dále popsal dosavadní působení a majetkové poměry společnosti FAU s. r. o. Konstatoval, že společnost byla založena v roce 1993 a je vlastníkem a provozovatelem daňového skladu v Přerově. Zabývá se zejména nákupem, výrobou, skladováním a prodejem ropných produktů s hlavním zaměřením na motorovou naftu a automobilový

benzín. Roční obrat dosahoval až výše přes 6,5 mld. Kč. Řadí se mezi přední podnikatelské subjekty v České republice. Velké množství pohonných hmot bylo exportováno do jiných členských států Evropské unie, a to především na Slovensko a do Polska. V roce 1998 společnost nabyla stáčíště v Přerově, které bylo následně provozováno jako celní sklad pod dohledem celní správy. Postupně z něj byl vybudován sklad pohonných hmot, který v roce 2004 získal status daňového skladu. V roce 2007 byl po rozsáhlé rekonstrukci dovybaven technologií pro přimíchávání biopaliv do pohonných hmot a zcela plně zautomatizován. Společnost hodlala neustále rozvíjet svou podnikatelskou činnost a investovat do daňového skladu v Přerově (jen v roce 2016 tato investice dosáhla částky 15 mil. Kč). Pokud jde o majetkové poměry, v roce 2015 činil roční obrat částku 4.5 mld. Kč. Společnost též vlastní areál v Opavě (souhrn budov a nebytových prostor představujících kanceláře a jiných prostor) v tržní hodnotě 93 mil. Kč. Tržní hodnota daňového skladu v Přerově pak dosahovala tržní hodnoty ve výši až 130 mil. Kč. Zůstatková účetní hodnota vlastního movitého majetku činila cca 59 mil. Kč. V daňovém skladu pak byly běžně uskladněny vybrané výrobky v hodnotě nejméně cca 80 mil. Kč. Společnost též z vlastních prostředků složila na bankovní účet celní správy finanční prostředky představující kauci distributora pohonných hmot ve výši 20 mil. Kč, záruku na zajištění provozu daňového skladu ve výši přesahující 41 mil. Kč, záruku na dopravu vybraných výrobků z jiných členských států Evropské unie ve výši téměř 21 mil. Kč. Současně společnost sjednala záruku u společnosti Allianz – Slovenská poisťovňa a. s., přijatou celní správou, ve výši 100 mil. Kč. V rámci daňových řízení společnost nechala zpracovat znalecký posudek (č. 869/02/16, vyhotovený dne 21. 1. 2016 prof. Ing. R. H., Dr.) na posouzení své ekonomické situace. Z tohoto posudku vyplynulo, že v souvislosti se zaměstnáváním zaměstnanců společnost v letech 2000–2015 odvedla státu částku převyšující 116 mil. Kč, přičemž v následujících pěti letech by v tomto ohledu byla odvedena částka převyšující 35 mil. Kč, ve vztahu k vlastním daňovým povinnostem pak společnost v letech 2000–2015 státu odvedla více než 17,4 mld. Kč (kdy navíc veškeré daňové povinnosti byly hrazeny řádně a včas, a v následujících pěti letech by v tomto ohledu pravděpodobně odvedla cca 12 mld. Kč. Společnost vždy spolupracovala se státní správou. Zejména s celní správou pak udržovala až nadstandardní vztahy, rozhodnutím Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 22. 9. 2015 dokonce došlo ke snížení zajištění spotřební daně.

6. Žalobce dále popsal postupy jednotlivých zúčastněných orgánů státní správy v jeho věci. Konstatoval, že rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 22. 4. a 7. 8. 2015 byl coby ručitel vyzván k úhradě nedoplatku společnosti VERAMI International Company s. r. o. ve výši 200 374 719,53 Kč. Dne 25. 1. 2016 žalobce doložil žalovanému znalecký posudek č. 869/02/16 vyhotovený prof. H., z nějž zejména vyplynulo, že pokud by žalobce musel ručitelství závazek uhradit, bylo by to pro jeho činnost likvidační, tj. nebyl by schopen dále pokračovat v podnikatelské činnosti. Dne 25. 4. 2016 správce daně vyzval žalobce ke sdělení, jaká je jeho představa o způsobu úhrady případně pravomocně uložené povinnosti, reálné majetkové situace a majetkové dostatečnosti z pohledu zajištění dotčené úhrady a souvisejících otázek. Na jeho základě se u správce daně konalo dne 27. 5. 2016 jednání, při němž žalobce požádal o povolení splátek k úhradě případně pravomocně uložené ručitelství povinnosti k úhradě daňového nedoplatku za dlužníka, a to aby po případném potvrzujícím rozhodnutím odvolacího orgánu nedošlo k zaevidování žalobce do evidence daňových dlužníků, neboť bezdlužnost je jednou z podmínek pro splnění registrace podnikatelského subjektu jako distributora pohonných hmot. Cílem žalobce

přítom bylo zajistit úhradu uložené povinnosti, a to při zachování provozu jeho daňového skladu.

7. Přes žalobcovu součinnost, kdy ve dnech 23., 24. a 29. 6. sděloval a dokládal správci daně relevantní skutečnosti, obdržel dne 30. 6. 2016 bez předchozího upozornění rozhodnutí o zřízení zástavního práva k movitým věcem (osobním automobilům, cisternám, návěsům), ke všem nemovitým věcem zapsaným na předložených listech vlastnictví, k obchodnímu závodu žalobce. Současně byly vůči žalobci činěny právní kroky ze strany Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, a to ve vztahu k provozování daňového skladu. Na celním úřadu žalobce jednal dne 1. 7. 2016. Následně se na základě jeho iniciativy dne 22. 7. 2016 konalo komplexní jednání žalobce s orgány finanční i celní správy, jehož cílem bylo opětovné dosažení řešení zajištění úhrady případně pravomocně uložené povinnosti k úhradě daňového nedoplatku ve spolupráci s finanční a celní správou tak, aby tato povinnost byla uhrazena při zachování daňového skladu.
8. Přestože případně pravomocně uložené povinnosti již byly ze strany žalobce objektivně zcela dostatečně zajištěny majetkovými hodnotami, zárukami a právy ve výši přesahující 404 mil. Kč, navrhl žalobce dále možnost navýšení základního kapitálu společnosti o 100 mil. Kč, a to s odkazem na nutnou realizaci valné hromady, případně zajištění bankovní záruky ze strany třetího subjektu. Konání valné hromady v měsíci srpnu 2016 se však ukázalo jako nereálné. Žalobce proto ve dnech 8., 9. a 19. 9. 2016 e-maily sděloval správci daně a řediteli odvolacího orgánu aktuální informace, které podkládal listinami zasílanými správci daně ve dnech 21. a 22. 9. 2016. Předpokládal přitom, že žalovaný zůstane v měsíci září 2016 procesně nečinný.
9. Dne 23. 9. 2016 mu však byla doručena tři rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2016 o zamítnutí odvolání proti třem ručitelským výzvám. Protože v té době dosud nebylo vydáno rozhodnutí o povolení splátek, nabyly tyto tři ručitelské výzvy (ve výši 103 365 081,67 Kč) právní moci a po uplynutí lhůty k plnění (dne 10. 10. 2016) také vykonatelnosti. Dne 28. 9. 2016 žalobce proti uvedeným rozhodnutím žalovaného podal žalobu. Dne 13. 10. 2016 pak žalovaný zamítl též žalobcovu odvolání proti třem zbývajícím ručitelským výzvám.
10. Pokud jde o postup celního úřadu, ten v průběhu měsíců červenec a srpen 2016 prováděl kontrolu provozu žalobcovu daňového skladu a posuzování nastavení dalších podmínek. Dne 13. 9. 2016 pak žalobce obdržel rozhodnutí celního úřadu o vydání nového povolení k provozování daňového skladu a nahrazení povolení dosavadního (č. j. 18029-32/2016-5700000-11). Přestože žalobce nesouhlasil s právním názorem celního úřadu a podal proti danému rozhodnutí odvolání, ihned zajistil a zahájil montáž a instalaci dvou hustoměrů odpovídajících podmínkám celního úřadu. I přes jednání na celním úřadu dne 19. 9. 2016 a splnění podmínek a jejich doložení celnímu úřadu dne 22. 9. 2016, nebylo o odvolání rozhodnuto. Dne 23. 9. 2016 pak byly žalobci doručeny zajišťovací příkaz k zajištění úhrady dosud nestanovené spotřební daně z minerálních olejů za zdaňovací období srpen 2016, a to složením jistoty ve výši 200 860 667 Kč, oznámení o zahájení řízení o zrušení povolení k provozování daňového skladu z moci úřední, výzva držiteli povolení ke splnění podmínek pro vydání povolení nebo podmínek potřebných pro správu daně, a stanovení dalších podmínek potřebných pro správu daně. Tím byl žalobci ze strany celního úřadu fakticky znemožněn jakýkoliv výkon činnosti provozovatele daňového skladu a distributora pohonných hmot. Současně celní úřad zahájil daňovou exekuci. Dne 27. 9. 2016 žalobce obdržel výzvu celního úřadu, aby ve lhůtě 15 dnů prokázal splnění podmínky

registrace dle § 6g odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, a to bezdlužnost distributora pohonných hmot. Dne 3. 10. 2016 pak byl žalobci ze strany celního úřadu doručen zajišťovací příkaz k zajištění úhrady dosud nestanovené spotřební daně z minerálních olejů za zdaňovací období září 2016, a to složením jistoty ve výši 143 186 745 Kč, a dále výzva ke zvýšení zajištění spotřební daně (podle níž celní úřad použil 41 119 000 Kč zajištěné daně na úhradu celkového dlužného nedoplatku ve výši 180 103 299 Kč). Téhož dne žalobce obdržel též rozhodnutí celního úřadu o uložení pokuty za nezaplacení spotřební daně z minerálních olejů za období srpen 2016 ve výši 4 111 900 Kč. Dne 13. 10. 2016 pak byla žalobci doručena rozhodnutí celního úřadu o zrušení povolení k provozování daňového skladu a o zrušení registrace distributora pohonných hmot.

11. Co se týče Specializovaného finančního úřadu, ten vůči žalobci zahájil kontrolu DPH za zdaňovací období květen až říjen 2013, týkající se *de facto* stejných obchodních operací, při nichž žalobce odebíral vybrané výrobky dlužníka. Ze strany finanční správy tak byla vedena dvě řízení dvěma finančními úřady, jež mají za cíl vybrání jedné a téže daně z přidané hodnoty, jež nebyla v rámci postupného obchodu uhrazena ze strany subjektu odlišného jak od dlužníka (VERAMI International Company s. r. o.), tak od žalobce. Dne 30. 8. 2016 žalobce obdržel výzvu k prokázání skutečností. Přestože si byl Specializovaný finanční úřad vědom, že žalobce řeší zajištění úhrady případně uložené povinnosti k úhradě nedoplatku ručitelem s cílem zachovat provoz daňového skladu, a že došlo ke vzniku zástavních práv, doručil žalobci dne 23. 9. 2016 zajišťovací příkazy k zajištění úhrady dosud nestanovené DPH za zdaňovací období květen až říjen 2013 složením jistoty v celkové výši 217 986 786 Kč. Tím byl žalobci ze strany Specializovaného finančního úřadu fakticky znemožněn výkon činnosti provozovatele daňového skladu. Okamžitě po doručení zajišťovacích příkazů pak byla ze strany Specializovaného finančního úřadu zahájena daňová exekuce.
12. Žalobce tedy od počátku řešil zajištění úhrady případně pravomocně uložené ručitelské povinnosti, a to v úzké spolupráci s finanční a celní správou tak, aby tato povinnost byla uhrazena při zachování provozu daňového skladu. Činil veškeré právní a faktické kroky k tomu, aby k úhradě došlo formou splátek, a to při dostatečném zajištění jeho majetku, a aby byl schopen plnit veškeré podmínky stanovené pro řádné provozování daňového skladu. Cíl žalobce představoval rovněž zájem státu, neboť žalobce představoval podnikatelský subjekt, jehož existence při řádném plnění všech jeho povinností vůči finanční a celní správě sahá do roku 1993, a který významným způsobem po celou dobu své existence přispíval do státního rozpočtu. Zúčastněné orgány státní správy však tohoto cíle nedbaly a ve vzájemné úzké součinnosti připravily plán faktické likvidace žalobce, který byl realizován ode dne 23. 9. 2016, kdy byla vydána všechna relevantní rozhodnutí k zajištění žalobcova majetku a realizován nezákonný zásah v jeho daňovém skladu a sídle při výkonu daňové exekuce. Vzhledem k tomu, že došlo k faktické likvidaci žalobce coby provozovatele daňového skladu, vznikla státu škoda na daňových odvodech. Nezákonné zajišťovací příkazy Specializovaného finančního úřadu a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj byly zrušeny rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2017, č. j. 22 Af 9/2017-84, a ze dne 22. 9. 2017, č. j. 22 Af 8/2017-68.
13. Na základě uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí správce daně zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Ve vyjádření k žalobě ze dne 7. 2. 2018 žalovaný setrval na argumentační linii vyjádřené již v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání konané dne 28. 6. 2022

15. Při jednání účastníci setrvali na již dříve písemně vyjádřené argumentaci. *Žalobce* zdůraznil, že spor je sice v zásadě toliko akademický, v době rozhodování správce daně jej však mohlo vyhovění žádosti o povolení splátek ekonomicky zachránit. Splátky by byl schopen plnit. *Žalovaný* uvedl, že žalobcem nebylo dostatečně prokázáno, že by docházelo k úhradám splátek. Navíc bylo se žalobcem zahájeno insolvenční řízení.
16. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu. K důkazu četl listiny předložené žalobcem v řízení před soudem, které zároveň nebyly součástí správního spisu. K výslovné žádosti žalobce pak konstatoval, že se ve správním spisu nachází jím v daňovém řízení předložený znalecký posudek č. 869/02/16, vyhotovený dne 21. 1. 2016 znaleckým ústavem Ostravská znalecká (prof. Ing. R. H., Dr.).

V. Posouzení věci

17. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí předsedy Úřadu, jakož i rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
18. V dané věci je předmětem sporu otázka zákonnosti rozhodnutí správce daně, potažmo žalovaného o žalobcově žádosti o posečkání daně formou povolení rozložení její úhrady na splátky.
19. Již na tomto místě je nicméně nutno konstatovat, že soud dle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází ze *skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu*. V této souvislosti si nelze nepovšimnout, že sám žalobce v žalobě uvedl, že podmínky pro vyhovění žádosti o posečkání formou povolení splátek splňoval toliko do 23. 9. 2016, kdy došlo součinností orgánů finanční a celní správy k jeho nezákonné likvidaci. Rozhodnutí správce daně o zamítnutí žalobcovy žádosti o posečkání daně bylo vydáno dne 25. 10. 2016, rozhodnutí žalovaného o odvolání pak dne 26. 7. 2017, obojí tedy až po žalobcem zmiňovaném datu. Přestože žalobce zdůrazňuje, že podmínky pro vyhovění žádosti přestal plnit toliko kvůli zásahu orgánů státní správy, pro možnost správce daně (potažmo žalovaného) vyhovět žádosti byla sama tato okolnost vzhledem k nastavení podmínek pro posečkání daně (§ 156, § 157 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád) v zásadě nerozhodná. Stejně tak tomu je pro soud, pro nějž je prizmatem shora citovaného ustanovení klíčový právní a skutkový stav v době rozhodování správního orgánu (žalovaného), tedy nikoli stav, který byl dán v průběhu řízení. Jinak řečeno, předmětem soudního přezkumu v dané věci je skutečnost, zda *v době rozhodování* o žádosti byly splněny podmínky pro posečkání, nikoli zda tomu tak hypoteticky bylo někdy v předchozím průběhu řízení.
20. V tomto ohledu ostatně již správce daně v odůvodnění rozhodnutí o žádosti poukázal i na to, že ke dni 11. 10. 2016 žalobce podal ke Krajskému soudu v Ostravě návrh na zahájení insolvenčního řízení s tím, aby byl zjištěn jeho úpadek. Z toho správce daně správně dovodil, že sám žalobce tímto návrhem deklaroval svoji neschopnost dostát závazkům vůči správci daně, a to i pro případ rozložení jejich úhrady na splátky. Žalovaný

k tomu dodal, že usnesením ze dne 14. 12. 2016 krajský soud skutečně zjistil žalobcův úpadek a na jeho majetek prohlásil konkurs. V této souvislosti žalovaný důvodně poukázal na § 157 odst. 5 daňového řádu, který se dnem účinnosti rozhodnutí o úpadku spojuje pozbytí účinnosti rozhodnutí o posečkání. S tímto závěrem se soud ztotožnil. Zároveň se jedná o okolnost, která činí jakékoli další zkoumání dané věci nadbytečným.

21. Závěrem nutno konstatovat, že předmětem meritorního soudního přezkumu rozhodnutí o žádosti o posečkání daně z povahy věci nemůže být otázka dodržení pořádkové lhůty pro vydání takového rozhodnutí (§ 156 odst. 2 daňového řádu). Ochrana proti případné nečinnosti orgánů finanční správy je v tomto ohledu zajišťována jinými právními instituty.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Soud tedy shledal žalobcovy námitky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. června 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu